

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) Ν. 33/64 – Μεταβατικές Διατάξεις)

**(Έφεση κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου αρ.
112/2016)**

16 Ιανουαρίου, 2024

[ΛΙΑΤΣΟΣ Π., ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Εφεσεύοντες/Καθ' ων η αίτηση

v.

I.K. PRINT DIRECT

Εφεσιβλήτων/Αιτητών

.....

κ. Σ. Καρασαμάνης Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσεύοντες

κ. Α. Σ. Αγγελίδης, για Α.Σ. Αγγελίδη ΔΕΠΕ, για τους εφεσιβλήτους

.....

Α. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί
από τη Δ. Σωκράτους, Δ.

.....

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.: Αντικείμενο της κρινόμενης έφεσης αποτελεί η απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου (πρωτόδικο Δικαστήριο) με την οποία αποδέκτηκε αίτηση ακυρώσεως που κατέθεσαν οι εφεσίβλητοι εναντίον απόφασης των εφεσειόντων, υπ' αρ. 458/13, ημερ. 14/1/2013, επιβάλλουσα με αυτήν εκ των υστέρων βεβαίωση τελωνειακής και άλλης οφειλής, εισαγωγικού δασμού συνολικού ποσού €47.160,60 ΦΠΑ €7.074,09 και χρηματική επιβάρυνση €5.423,47, πλέον τόκο 5.35% επί του καταβλητέου ποσού, συμπεριλαμβανομένης της χρηματικής επιβάρυνσης από την ημέρα που το εν λόγω ποσό κατέστη οφειλόμενο, μέχρι την ημέρα καταβολής του, σχετικά με τον εκτελωνισμό και τη διασάφηση συγκεκριμένων οθονών, εξαρτημάτων καθώς και πινάκων Led (Led writing boards) (στο εξής τα εμπορεύματα).

Τα γεγονότα που περιβάλλουν την υπόθεση όπως αυτά περιγράφονται στο διοικητικό φάκελο και αποτυπώνονται στην πρωτόδικη απόφαση ακολουθούν:

Η εφεσίβλητη κατά τα έτη 2010 και 2011 πραγματοποίησε εισαγωγές εμπορευμάτων, ήτοι οθονών απεικόνισης ("PANEL LEDS"), και χρησιμοποίησαν, ως ήταν επιβαλλόμενο, το σύστημα «Θησέας» για την ηλεκτρονική καταχώρηση των σχετικών διασαφήσεων.

Μέσα στα πλαίσια της υπό των εφεσειόντων πραγματοποίησης εκ των υστέρων ελέγχων σε εισαγωγές των εν λόγω εμπορευμάτων, επειδή παρατηρήθηκε ότι σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα εν λόγω προϊόντα δηλώθηκαν σε λανθασμένη δασμολογική ταξινόμηση, ήτοι την 8531 με συντελεστή δασμού 0%, αντί στην 8528 με συντελεστή δασμού 14%, επιλέγηκαν για έλεγχο επτά ηλεκτρονικές διασαφήσεις, τις οποίες είχαν καταχωρήσει οι εφεσίβλητοι μέσω των εξουσιοδοτημένων τελωνειακών πρακτόρων τους, προκειμένου να θέσουν σε ελεύθερη κυκλοφορία διάφορα εμπορεύματα σχετιζόμενα με την υπό αναφορά δασμολογική κλάση.

Σύμφωνα με το εφαρμοστέο νομοθετικό πλαίσιο και την πρακτική που ακολουθείται στις περιπτώσεις όπως η υπό εξέταση, κατά την εισαγωγή ή εξαγωγή εμπορευμάτων μέσω οποιουδήποτε τελωνείου

κράτους μέλους, υποβάλλεται διασάφηση, στην οποία δηλώνεται μεταξύ άλλων και ο κωδικός κατάταξης του εμπορεύματος. Η δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων στους διάφορους κωδικούς του Δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διέπεται από τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο. Στο παράρτημα I του εν λόγω Κανονισμού, το οποίο τροποποιείται κάθε χρόνο και αποτελεί το εκάστοτε ισχύον δασμολόγιο της Ε.Ε, περιλαμβάνεται η Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΣΟ), δηλαδή η ονοματολογία των εμπορευμάτων, οι υποδιαίρέσεις της Ονοματολογίας αυτής, που ονομάζονται διακρίσεις ΣΟ, οι Γενικοί Κανόνες για την ερμηνεία της, καθώς και οι συμπληρωματικές και οι σχετικές σημειώσεις των Τμημάτων ή των κεφαλαίων που είναι σχετικές με τις διακρίσεις ΣΟ.

Μέσα στο πιο πάνω πλαίσιο, ο Τομέας Μετελέγχου του Τμήματος Τελωνείων, με ειδοποίηση προσαγωγής εγγράφων τελωνισμού για σκοπούς ελεγκτικών επαληθεύσεων, ημερομηνίας 3.10.2012, κάλεσε τους αιτητές όπως προσκομίσουν επτά συγκεκριμένες διασαφήσεις εισαγωγής με όλα τα συνοδευτικά τους έγγραφα, εντός

δέκα εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία λήψης της εν λόγω ειδοποίησης, όπερ και εγένετο.

Από την εξέταση των προσκομισθέντων εγγράφων, ήτοι διασαφήσεις, τιμολόγια, κιβωτιολόγια, διατακτικά παράδοσης και άλλες σχετικές δηλώσεις, προέκυψε η ανάγκη για περαιτέρω διερεύνηση και προς τούτο την 1.11.2012, πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στα γραφεία των εφεσιβλήτων από λειτουργούς του Τμήματος Τελωνείων. Κατά την εν λόγω επίσκεψη επιθεωρήθηκαν δείγματα των εισαχθέντων εμπορευμάτων και επεξηγήθηκε η λειτουργία τους. Στη συνέχεια, με επιστολή του ημερομηνίας 16.1.2013, ο Ανώτερος Τελωνειακός Λειτουργός Λεμεσού απέστειλε όλα τα σχετικά έγγραφα στον Τομέα Δασμολογίου, για σκοπούς μελέτης και λήψης τελικής απόφασης.

Με επιστολή του, ημερομηνίας 8.8.2013, ο Διευθυντής Τμήματος Τελωνείων ενημέρωσε τον Υπεύθυνο Τελωνείου Λεμεσού αναφορικά με τα ευρήματα της διενεργηθείσας έρευνας, ότι δηλαδή διαπιστώθηκε πως επρόκειτο για μεγάλες οθόνες LED, οι οποίες τοποθετούνται τόσο σε εξωτερικούς χώρους, όπως για παράδειγμα στάδια, κτίρια όσο και σε εσωτερικούς χώρους, όπως σε κλαμπ, και

οι οποίες, λόγω των ιδιαίτερων τεχνικών χαρακτηριστικών τους, θα έπρεπε να δηλωθούν στην δασμολογική κλάση 852851 ή 852859, για τις οποίες καταβάλλεται εισαγωγικός δασμός 14% κατ' αξία, και όχι στη δασμολογική κλάση 8531, στην οποία λανθασμένα δηλώθηκαν οι συγκεκριμένες οθόνες στις εν λόγω διασαφήσεις και η οποία περιλαμβάνει άλλους είδους ηλεκτρικές συσκευές.

Σημειώνουμε, περαιτέρω πως η δασμολογική κλάση 8531 στην οποία δηλώθηκαν τα επίδικα εμπορεύματα, περιλαμβάνει ηλεκτρικές συσκευές ακουστικής ή οπτικής σηματοδότησης όπως π.χ. συστήματα κουδουνιών, σειρήνες, αναγγελτηρίου πίνακες, ειδοποιητήριες συσκευές για την προστασία κατά της κλοπής ή πυρκαγιάς. Συγκεκριμένα, στις επεξηγηματικές σημειώσεις του εναρμονισμένου συστήματος για την κλάση 8531 αναφέρονται οι αναγγελτήριοι πίνακες διαφόρων ειδών οι οποίοι αποτελούν απλούς πίνακες επί των οποίων εμφανίζονται διάφορες ενδείξεις, όπως είναι η ένδειξη του αριθμού δωματίου που καλεί σε ξενοδοχεία, κατά πόσον κάποιος υπάλληλος βρίσκεται εντός του γραφείου, ο όροφος στον οποίο βρίσκεται ο ανελκυστήρας ή ο αριθμός της πλατφόρμας και της ώρας διέλευσης κάποιου τρένου.

Τα επίδικα εμπορεύματα έχουν τη δυνατότητα να ενωθούν τόσο με ηλεκτρονικό υπολογιστή όσο και με άλλη πηγή, όπως βιντεοκάμερα ή dvd player και αποτελούνται από μικρά πάνελ τα οποία ενώνονται μεταξύ τους ώστε να αποτελέσουν μια οθόνη μεγάλων διαστάσεων.

Οι εφεσίβλητοι αμφισβήτησαν τη συγκεκριμένη δασμολογική ταξινόμηση και προέβησαν σε σχετικές παραστάσεις προς τους εφεσείοντες και τελικά μετά από περαιτέρω αξιολόγηση το Τμήμα Τελωνείων κατέληξε ότι έξι από τις επτά διασαφήσεις θα έπρεπε να δηλωθούν στη δασμολογική κλάση 852859, για την οποία επιβάλλεται εισαγωγικός δασμός 14% κατ' αξία και όχι στην 8531 για την οποία επιβάλλεται εισαγωγικός δασμός 0% κατ' αξία. Όσον δε αφορά στη διασαφήση 2010602049867, διαπιστώθηκε ότι τα εμπορεύματα κατατάσσονται στη δασμολογική κλάση 9405409990, με εισαγωγικό δασμό 2.7% κατ' αξία και όχι στην 8531202090, για την οποία επιβάλλεται εισαγωγικός δασμός 0% κατ' αξία.

Στη βάση των πιο πάνω ευρημάτων, ετοιμάστηκε και απεστάλη σχετικό έντυπο (MET 4), ημερομηνίας 8.10.2013, με το οποίο οι εφεσίβλητοι ενημερώνονταν ότι, από τον έλεγχο που

πραγματοποιήθηκε στις πιο πάνω διασαφήσεις, διαπιστώθηκε λανθασμένη ταξινόμηση των εμπορευμάτων. Ακολούθως, το Τμήμα Τελωνείων απέστειλε στους εφεσίβλητους την εκ των Υστέρων Βεβαίωση Τελωνειακής και Άλλης Τελωνειακής Οφειλής αρ. 458/13, ημερομηνίας 14.1.2014.

Οι εγερθέντες πρωτοδικώς λόγοι ακυρώσεως προέβαλαν αναρμοδιότητα του οργάνου το οποίον εξέδωσε την απόφαση, παράβαση των διατάξεων του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα 2913/92, έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνης κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως και άνιση μεταχείριση των εφεσιβλήτων σε σχέση με άλλους εισαγωγείς εμπορευμάτων. Προβλήθηκε περαιτέρω ότι υπήρξε απουσία δέουσας έρευνας και συνακόλουθη πλάνη εκ μέρους των εφεσειόντων που στηρίζεται στην παραγνώριση των ισχυρισμών και ενστάσεων των εφεσιβλήτων, αλλά και στον μη συνυπολογισμό της διαφοροποίησης που επέφερε ο Κανονισμός 953/2013, ο οποίος είχε τεθεί σε εφαρμογή πριν από την εκ των υστέρων βεβαίωση τελωνειακής οφειλής και ήταν σε γνώση των εφεσειόντων. Προτάθηκε επιπρόσθετα, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν ανατιολόγητη, η μη τήρηση άρτιων

πρακτικών και ο εκμηδενισμός του προηγούμενου δικαιώματος ακρόασης της εφεσίβλητης.

Όλοι οι ανωτέρω προβληθέντες ισχυρισμοί και λόγοι ακυρώσεως των εφεσιβλήτων απορρίφθηκαν, αφού εξετάστηκαν δεόντως από το πρωτόδικο δικαστήριο.

Συνεπώς η προσπάθεια του συνηγόρου των εφεσιβλήτων να επαναφέρει και προωθήσει τους ίδιους ισχυρισμούς, όπως απουσία δέουσας έρευνας εκ μέρους των εφεσειόντων, ή διαφοροποίηση που επέφερε ο Κανονισμός 953/13, δεν μπορεί να τελεσφορήσει ούτε και επιτύχει, στην απουσία αντέφησης με την οποία να αμφισβητείται η επί των θεμάτων τούτων, κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. **(Χριστόδουλος Γρουτίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (2013) 3 ΑΑΔ 37).**

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δικαίωσε τους εφεσίβλητους αποδεχόμενο τον προβληθέντα λόγο ακύρωσης περί παραβίασης της αρχής της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς την Διοίκηση.

Έκρινε κατ' επίκληση του **άρθρου 48 του Νόμου 94(1)/04** και με αναφορά σε νομολογία (**T. Τρουλλίδης Λτδ. v. Δημοκρατίας (2001) 4 ΑΑΔ 258, Panipsos Ltd v. Δημοκρατίας, Υποθ. Αρ. 743/2010, ημερ. 27/9/2012 και EMPEX LIMITED v. Δημοκρατίας, Υποθ. Αρ. 1295/2009, ημερ. 14/4/2014**), πως δεν υπήρξε μαρτυρία ότι οι εφεσιβλητοι ήταν υπαίτιοι ηθελημένης καταστρατήγησης του Νόμου ή τουλάχιστον συνειδητής παράλειψης ή αμέλειας παρουσίασης των ορθών στοιχείων. Υπέδειξε πως από κανένα σημείο του φακέλου και από κανένα έγγραφο δεν προκύπτει η καθ' οιανδήποτε τρόπο ευθύνη και/ή αμέλεια των εφεσιβλήτων για τη λανθασμένη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων. Υπογράμμισε περαιτέρω το γεγονός πως είχε παρέλθει διάστημα από ένα μέχρι δύο έτη, από την εισαγωγή των εμπορευμάτων μέχρι την έκδοση της επίδικης πράξης και τα εμπορεύματα είχαν ήδη πωληθεί.

Η καταχωρηθείσα κρινόμενη έφεση προσβάλλει την κρίση του Δικαστηρίου περί παραβίασης της αρχής της καλής πίστης και της εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση (2^{ος} λόγος έφεσης) και την κρίση του ότι μετά την πάροδο χρόνου ήταν απαράδεκτη η εκ των υστέρων

επιβολή φορολογίας καθώς τα εμπορεύματα είχαν ήδη εκτελωνιστεί και πωληθεί (3^{ος} λόγος) ότι κατ' εσφαλμένο τρόπο αποφάσισε ότι οι εφεσίβλητοι δεν ήσαν υπαίτιοι ευθύνης ή αμέλειας για τη λανθασμένη δασμολογική ταξινόμηση των εμπορευμάτων τους (1^{ος} λόγος έφεσης) και πως το **άρθρο 48 του Ν. 94(1)/94** πρέπει να διαβάζεται υπό το φως μαρτυρίας περί ηθελημένης καταστρατήγησης του Νόμου από τον εισαγωγέα (4^{ος} λόγος).

Λόγω της συνάφειας των λόγων έφεσης, αυτοί εξετάζονται σωρευτικά, δεδομένου ότι η κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου στα επί μέρους θέματα, όπως η ερμηνεία του **άρθρου 48 του περί Τελωνειακού Κώδικα Νόμου Ν. 94(Ι)/2004 (ο Νόμος)** καθώς και το γεγονός της παρέλευσης χρόνου από την εκτελώνιση των προϊόντων μέχρι την επιβολή της φορολογίας, οδήγησε στην κρίση περί παραβίασης της αρχής της καλής πίστης του διοικούμενου προς τη Διοίκηση.

Η διασάφηση και η δασμολογική ταξινόμηση εμπορεύματος περιγράφεται στο **άρθρο 54(1) του Νόμου** το οποίο εναποθέτει την ευθύνη της ορθής καταχώρησης της δασμολογικής κλίμακας στον κύριο των εμπορευμάτων ή στο νόμιμο αντιπρόσωπο του. Εν

προκειμένω στους εφεσίβλητους, παραμένοντος αδιάφορου του γεγονότος, ότι το καθήκον αυτό, το επιτέλεσαν, οι εκτελωνιστές τους, οι οποίοι κατά παραδοχή τους ήσαν έμπειροι. Συνεπώς, η επακολουθήσασα επεξεργασία από τους εφεσείοντες, έγινε επί τη βάσει των δεδομένων που καταχωρήθηκαν χωρίς να είναι δυνατή η εξέταση της ορθότητας τους εκ μέρους τους. Όπως σημειώθηκε στην ένσταση, η λανθασμένη καταχώρηση είχε ως αποτέλεσμα την καταχώρηση στο σύστημα λανθασμένου κωδικού, με επακόλουθο αποτέλεσμα τη μη επιβολή του ορθού συντελεστή δασμού. Το ηλεκτρονικό αυτό σύστημα καταχωρήσεων των διασαφήσεων και δηλώσεων επεξεργάζεται το σύστημα «ΘΗΣΕΑΣ» το οποίο, όπως αναλύθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας **Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Διευθύντριας του Τμήματος Τελωνείων v. L. Nemitsas Ltd., Α.Ε. 65/14 ημερ. 20/1/2021:**

«.....χρησιμοποιείται από τις Τελωνειακές Αρχές, είναι ένα λογισμικό το οποίο, με ηλεκτρονικό τρόπο, δίδει την ευκαιρία στον κάθε εμπορευόμενο που συναλλάσσεται με είδη κατανάλωσης, να εισάγει δεδομένα και, αναλόγως, το σύστημα επιβάλλει την αναγκαία φορολόγηση ή τους αναγκαίους εισαγωγικούς και τελωνειακούς δασμούς. Το εν λόγω λογισμικό επεξεργάζεται τα δεδομένα, όπως αυτά καταχωρούνται, χωρίς να είναι δυνατό να τύχουν εξέτασης από πλευράς των Τελωνειακών Αρχών ως προς την ορθότητά τους (**Μάριος Χρίστου v. Δημοκρατίας (2010) 4 ΑΑΔ 1312, Panipsos Ltd v. Δημοκρατίας, Υποθ. Αρ. 743/2010 ημερ. 27/9/2012, P.P.Body Art Gym Ltd v. Δημοκρατίας, Υποθ. Αρ. 444/2008, 1/9/2009**)»

Όπως ανωτέρω σημειώσαμε, κατά την παράθεση των περιβαλλόντων την υπόθεση γεγονότων, στις επεξηγηματικές σημειώσεις του εναρμονισμένου Κανονισμού, περιγράφονται τα εμπορεύματα τα οποία περιλαμβάνονταν στον κωδικό 8531, και σίγουρα δεν ανήκουν σε αυτά, οι οθόνες LED, των επίδικων εμπορευμάτων.

Το **άρθρο 48 του Νόμου**, παρέχει στο Τελωνείο, στους εφεσείοντες, τη δυνατότητα να ερευνήσουν και κατατάξουν στην ορθή δασμολογική κλίμακα τα εμπορεύματα, ακόμη και όταν αυτά έχουν δηλωθεί στη λανθασμένη κλάση, είτε από παράλειψη είτε αμέλεια, είτε μετά από κρίση του Τελωνείου ότι η διασάφηση περιέχει σφάλματα, χωρίς να απαιτείται η απόδειξη ηθελημένης παράβασης εκ μέρους των εισαγωγέων, εδώ των εφεσιβλήτων (***S. Timinis Healthy Supplements Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Τμήματος Τελωνείων, υπ' αρ. 2231/2006, ημερ. 21/10/09***). Οι επικληθείσες από το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσεις, αφορούσαν διαφορετικά γεγονότα ήτοι, είχε διαπιστωθεί παράλειψη του λογισμικού συστήματος ΘΗΣΕΑΣ να περιλάβει

συγκεκριμένο κοινοτικό κανονισμόν με αποτέλεσμα να λάβουν οι αιτητές λανθασμένη καθοδήγηση.

Στην κρινόμενη περίπτωση δεν υπάρχει ισχυρισμός περί λανθασμένης ή ελλιπούς ενημέρωσης του λογισμικού συστήματος ΘΗΣΕΑΣ, το οποίο να παραπλάνησε τους εφεσίβλητους ώστε να εντάξουν σε λανθασμένη κλάση τα εμπορεύματα τους, και κατ' ακολουθίαν τούτου να τα πωλήσουν σε χαμηλότερη τιμή, υποκείμενοι σε ζημιά. Αντίθετα, επαναλαμβάνουμε ότι οι λόγοι ακυρώσεως περί πλάνης των εφεσιβλήτων έχουν απορριφθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Με την εκ των υστέρων επιβολή δασμού επαναφέρθηκε η δημόσια τάξη με την ορθή ταξινόμηση των προϊόντων και την αναζήτηση της καταβολής των νενομισμένων τελωνειακών δασμών, χωρίς ο διαρρέυσας χρόνος, ο οποίος στην παρούσα περίπτωση του μικρότερου των δύο ετών, δεν μπορεί να εκληφθεί ως υπέρμετρα μεγάλος, να αποτελεί κώλυμα στην είσπραξη οφειλομένων προς το δημόσιο, τελών. Για τούτο, η ενέργεια αυτή των εφεσειόντων δεν αποτελεί παράβαση της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση, αλλά επιβεβλημένη νομοθετική

υποχρέωση για είσπραξη κρατικών εσόδων. Όπως διατυπώθηκε στην **Αλέξανδρος Σολέας και Υιός Λτδ v. Δημοκρατίας (1993) 4 AAD 803** «.... Η διαρροή χρόνου δεν αποτελεί κώλυμα για την ανάκληση όπου η παράνομη διοικητική πράξη αντιστρατεύεται το δημόσιο συμφέρον». Θέση η οποία υιοθετήθηκε και στην εκδοθείσα απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω Διευθύντριας Τμήματος Τελωνείων v. Φεραίος Λτδ, ΑΕ 98/2013 ημερ. 1/7/2019**, στην οποία η εκ των υστέρων βεβαίωση φορολογίας από το Τμήμα Τελωνείων έλαβε χώρα μετά την πάροδο τριών ετών από την εκτελώνιση των εμπορευμάτων.

Στην απόφαση της Ολομέλειας **Δημοκρατία v. Panipsos Ltd., Αρ. 227/2012, ημερ. 15/1/2019** (η οποία εκδόθηκε μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης) λέχθηκαν τα ακόλουθα, τα οποία έτυχαν υιοθέτησης και στη **Nemitsas Ltd (ανωτέρω)**:

«Η είσπραξη των δασμών, που προβλέπονται από την τελωνειακή νομοθεσία, αποτελεί ζήτημα που σχετίζεται με τα κρατικά έσοδα. Σε περίπτωση δε ανακριβών δηλώσεων, οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής οφείλουν, καταρχήν, να προβούν στην εκ των υστέρων είσπραξη των δασμών που δεν εισπράχθηκαν κατά την εισαγωγή (**C-12/92 Edmond Huygen, 7.12.1993**), όπως η πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναγνωρίζει και υιοθετεί το πρωτόδικο Δικαστήριο, προσφάτως δε επαναλήφθηκε στην **Κυπριακή Δημοκρατία μέσω του**

**Υπουργείου Οικονομικών δια του Τμήματος Τελωνείων
v. Joannou & Paraskevaides (Overseas) Ltd, A.E. αρ.
197/2010, 12/9/2016.”**

Έγινε επίκληση από το συνήγορο των εφεσιβλήτων στις προϋποθέσεις του **άρθρου 220(2)(β) του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα (Καν. ΕΟΚ) 2913/92**, ως τροποποιήθηκε, (τελευταία τροποποίηση με τον ΕΚ 2700/2000) για να υποδείξει ότι το βάρος ευθύνης της ορθής ταξινόμησης των προϊόντων το είχαν οι εφεσείοντες οι οποίοι δεν άσκησαν τη δέουσα έρευνα, αφήνοντας το «λάθος» των εφεσιβλήτων «να περάσει».

Πέραν των όσων ανωτέρω αναφέρθηκαν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τους προβληθέντες ισχυρισμούς περί έλλειψης δέουσας έρευνας και δεν προσβλήθηκε η κρίση του με αντέφεση, κρίνουμε πως τα όσα λέχθηκαν στην **Panipsos (ανωτέρω)** και υιοθετήθηκαν στη **Nemitsas Ltd**, τυχάνουν εφαρμογής και στην κρινόμενη περίπτωση.

«Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του υπόχρεου, για το βάσιμο του συνόλου των στοιχείων που υπεισέρχονται στη λήψη της απόφασης, ως προς την αναγκαιότητα ή μη, της εκ των υστέρων βεβαίωσης των τελωνειακών δασμών, εισάγεται με το άρθρο 220(2)(β) του Κανονισμού.

.....

Οι πρόνοιες του άρθρου 220(β) του Κανονισμού επανεξετάσθηκαν στην σχετικά πρόσφατη απόφαση **C-47/16 *Valsts ienēmumu dienests, 16.3.2017***, με την οποία συνοψίστηκε και επαναλήφθηκε νομολογία του ΔΕΕ. Στα πλαίσια ένδικης διαφοράς μεταξύ της Λεττονικής Φορολογικής Αρχής και της εταιρείας εισαγωγής των προϊόντων, σχετικά με την επιβολή εισαγωγικών δασμών και φόρου προστιθέμενης αξίας, στο πλαίσιο εκ των υστέρων ελέγχου μιας τελωνειακής διασαφήσεως, το Δικαστήριο απαντώντας στα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία είχαν τεθεί ενώπιον του, ερμηνεύοντας το άρθρο 220(2)(β), έκρινε ότι:

- «(1) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12^{ης} Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο εισαγωγέας μπορεί να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, βάσει της διατάξεως αυτής, προκειμένου να αντικρούσει τον εκ των υστέρων καταλογισμό των εισαγωγικών δασμών, προβάλλοντας ότι τελούσε σε καλή πίστη, μόνον εφόσον συντρέχουν τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Καταρχάς, η μη είσπραξη των δασμών αυτών πρέπει να οφείλεται σε σφάλμα των ίδιων των αρμόδιων αρχών, έπειτα, το σφάλμα αυτό πρέπει να είναι τέτοιο που να μην μπορούσε λογικά να γίνει αντιληπτό από καλόπιστο οφειλέτη και, τέλος, ο οφειλέτης αυτός πρέπει να έχει τηρήσει όλες τις ισχύουσες διατάξεις σχετικά με την τελωνειακή του διασάφηση. Δεν υφίσταται τέτοια δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ιδίως σε περίπτωση που ο εισαγωγέας, μολονότι είχε προφανείς λόγους ώστε να αμφιβάλλει για την ορθότητα ενός πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α», δεν αναζήτησε πληροφορίες, εντός των ορίων των δυνατοτήτων του, για τις περιστάσεις της εκδόσεως του πιστοποιητικού αυτού προκειμένου να ελέγξει αν οι αμφιβολίες αυτές ήταν δικαιολογημένες. Μια τέτοια υποχρέωση δεν σημαίνει πάντως ότι ο εισαγωγέας οφείλει γενικώς να ελέγχει κατά τρόπο συστηματικό τις περιστάσεις της εκδόσεως, από τις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, ενός πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου

Α». Είναι έργο του αιτούντος δικαστηρίου να εκτιμήσει, με βάση το σύνολο των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς της κύριας δίκης, αν οι τρεις αυτές προϋποθέσεις συντρέχουν εν προκειμένω.

- (2) Το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2700/2000, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, είναι δυνατόν να συναχθεί από τα στοιχεία μιας εκθέσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) ότι ο εισαγωγέας δεν μπορεί βεβαίως να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του, βάσει της διατάξεως αυτής, προκειμένου να αντικρούσει τον εκ των υστέρων καταλογισμό των εισαγωγικών δασμών. Στο μέτρο όμως που μια τέτοια έκθεση περιέχει μόνο γενική περιγραφή της συγκεκριμένης περιπτώσεως, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει, η έκθεση αυτή δεν αρκεί από μόνη της για να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται όντως από κάθε άποψη, ιδίως όσον αφορά την κρίσιμη συμπεριφορά του εξαγωγέα. Υπ' αυτές τις συνθήκες, απόκειται καταρχήν στις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής να αποδείξουν, με πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία, ότι η έκδοση, από τις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, ενός ανακριβούς πιστοποιητικού καταγωγής «τύπου Α» οφείλεται στην ανακριβή έκθεση των γεγονότων εκ μέρους του εξαγωγέα. Πάντως, όταν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής αδυνατούν να παράσχουν την εν λόγω απόδειξη, απόκειται, ενδεχομένως, στον εισαγωγέα να αποδείξει ότι το εν λόγω πιστοποιητικό βασίστηκε σε ορθή έκθεση των γεγονότων εκ μέρους του εξαγωγέα.»

Προκύπτει εκ των ανωτέρω, ότι επίκληση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης βάσει της διάταξης του άρθρου 220(2), προϋποθέτει την πλήρωση τριών προϋποθέσεων ή κριτηρίων τα οποία πρέπει σωρευτικά να συντρέχουν:

- Η μη είσπραξη των δασμών πρέπει να οφείλεται σε σφάλμα των ίδιων των αρμόδιων αρχών.

- Το διαπραχθέν από τις αρχές αυτές σφάλμα πρέπει να είναι τέτοιο που να μην μπορούσε λογικά να γίνει αντιληπτό από καλόπιστο οφειλέτη και τέλος
- ο οφειλέτης πρέπει να έχει τηρήσει όλες τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την τελωνειακή του διασάφηση (βλ., μεταξύ άλλων, **Agrover** (ανωτέρω), σκέψη 35 και **C-409/10 Afasia KnitsDeutschland, 15.12.2011**, σκέψη).

Οι προϋποθέσεις αυτές, επιμερίζουν, σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση, τον κίνδυνο από σφάλματα ή παρατυπίες της τελωνειακής διασάφησης, με βάση τη συμπεριφορά και την επιμέλεια καθενός εκ των εμπλεκομένων: των αρμόδιων αρχών του κράτους εξαγωγής και του κράτους εισαγωγής, του εξαγωγέα και του εισαγωγέα.»

Η υποχρέωση της ορθής κατάταξης στη δασμολογική κλάση ανήκε στους εφεσίβλητους, όπως στο **άρθρο 54** αναφέρεται, οι δε εφεσεύοντες υπείχαν και υπέχουν ευθύνη αναζήτησης και είσπραξης των οφειλόμενων τελών όταν το λάθος γίνει αντιληπτό, αλλιώς πως, θα αφήνετο η έννοια της καλής πίστης, να καταλήξει σε κατάργηση της νομιμότητας στη λειτουργία της διοίκησης (**Δημοκρατία v. Παπαφώτη (1997) 3 AAD 166**). Όπως επισημάνθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Σκούλλου v. Υπουργού Οικονομικών κ.α (2004) 3 AAD 530,534**, «το Τελωνείο δεν μπορούσε και δε δικαιούτο να απαλλάξει τον εισαγωγέα από την πληρωμή νόμιμα οφειλομένων δασμών που αποτελεί

απαράγραφο χρέος προς τη Δημοκρατία και η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να μεταβληθεί με διοικητική απόφαση.»

Ακόμη όμως και να εντοπιζόταν σφάλμα ή ολιγωρία εκ μέρους του Τελωνείου, έχουν εφαρμογή τα όσα λέχθηκαν στην **Μίχαλος Δημητρίου Λτδ. κ.α. ν Δημοκρατία (2009) 3 ΑΑΔ 675** και υιοθέτησαν από τη **Nemitsas Ltd.** (ανωτέρω)

«Εδώ, το λάθος της διοίκησης, όπως αναγνωρίζεται και στην πρωτόδικη απόφαση, κατατάσσει την περίπτωση σε αυτές που είναι δυνατή η ανάκληση της εκδοθείσας διοικητικής πράξης. Υπενθυμίζεται ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής από το Υπουργείο εκδόθηκαν στις 27.7.04 όταν προϋπήρχε σε ισχύ ο Κοινοτικός Κανονισμός (ΕΚ) 327/1998, που ενσωματώθηκε αυτόματα στην Κυπριακή έννομη τάξη με την ένταξη της Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1.5.2004 με το σχετικό κυρωτικό Νόμο αρ. 35(III)/2003. Είχε επίσης προηγηθεί η έκδοση του προαναφερθέντος Οδηγού του Υπουργείου που επεξηγούσε την Κοινοτική Οδηγία ως προς το ότι για εισαγωγές από χώρες όπως την Ταϋλάνδη, ήταν αναγκαία η κατάθεση του πρωτότυπου πιστοποιητικού εξαγωγής από τη χώρα αυτή. Στα πλαίσια αυτά όντως τα πιστοποιητικά εισαγωγής που είχαν εκδοθεί προς όφελος των εφεσειόντων ήταν παράνομα με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η ανάκληση τους για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ανεξάρτητα από το χρόνο που μεσολάβησε μεταξύ της έκδοσης της διοικητικής πράξης και της ανάκλησής της, ενώ στην έκδοση τους αναμφίβολα συνετέλεσαν και οι ίδιοι οι εφεσειόντες ενώ γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν τον Κοινοτικό Κανονισμό. Προστίθεται δε ότι είναι αμφίβολο εάν η έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει επιφέρει ευμενείς επιπτώσεις στους εφεσειόντες, διότι δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ως τέτοια μια πράξη που συντελεί ή επιτρέπει τη μη νόμιμη καταβολή κατά τα άλλα οφειλομένων δασμών. Υπό αυτή την έννοια και το Άρθρο 51(2), του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου αρ. 158(I)/99, που δεν επιτρέπει στη διοίκηση να

επικαλείται τις δικές της παραλείψεις αγνοώντας μια ευνοϊκή για το διοικούμενο δημιουργηθείσα κατάσταση πραγμάτων, δεν εφαρμόζεται στα επίδικα γεγονότα εφόσον δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει επέλθει οποιαδήποτε νόμιμη συνέπεια που αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του.

Ενόψει των πιο πάνω, οι εφεσείοντες δεν υπέστησαν «τιμωρία», αλλά απλώς επιβάρυνση που αυτομάτως επέρχεται δυνάμει του Άρθρου 52(1) και (2) του Νόμου επί οποιουδήποτε εκ των υστέρων βεβαιούμενου δασμού, με βάση το Άρθρο 48(3) του ίδιου Νόμου. Δεν τίθεται θέμα διακριτικής ευχέρειας του Τελωνείου ούτε για την εκ των υστέρων βεβαίωση του δασμού, ούτε για την πρόσθετη επιβάρυνση. Αυτά επέρχοντο αυτοδικαίως μετά την ανάκληση των σχετικών διοικητικών πράξεων από το Υπουργείο. Και δεν εγειρόταν ούτε ζήτημα μετακύλησης των αναλογούντων δασμών από τη Δημοκρατία ή επιμερισμού των δασμών μεταξύ των εφεσειόντων και της διοίκησης, εφόσον με την ανάκληση βεβαιώθηκαν δασμοί που εξ αρχής όφειλαν οι εφεσείοντες.»

Με όσα έχουν αναφερθεί, κατ' εφαρμογή των νομικών διατάξεων και της πάγιας νομολογίας κρίνεται πως το Τμήμα Τελωνείων, οι εφεσείοντες, έπραξαν σύννομα και καθηκόντως επέβαλαν τις εκ των υστέρων βεβαιώσεις φορολογίας, αιτιολογώντας πλήρως την απόφαση τους, χωρίς αυτή να «τιμωρεί» τους εφεσίβλητους και χωρίς να πλήττει, ως εξηγήθηκε την αρχή της καλής πίστης και τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του διοικούμενου προς την διοίκηση.

Εν προκειμένω δεν διαπιστώνεται να διαπράχθηκε οποιοδήποτε σφάλμα εκ μέρους των εφεσειόντων οι οποίοι επέβαλαν τους

αρχικούς δασμούς επί τη βάσει της εκ μέρους των εφεσιβλήτων λανθασμένης κατάταξης των εμπορευμάτων τους.

Συνεπώς οι λόγοι έφεσης κρίνονται βάσιμοι και η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η προσβληθείσα επίδικη πράξη επικυρώνεται σύμφωνα με το **Άρθρο 146.4 του Συντάγματος. Η διαταγή για τα πρωτόδικα έξοδα παραμερίζεται. Επιδικάζονται προς όφελος των εφεσειόντων έξοδα €4.000 τόσον για τα πρωτόδικα όσο και της έφεσης.**

Α. Ρ. Λιάτσος, Π.

Δ. Σωκράτους, Δ.

Τ. Καρακάννα, Δ.

/ΚΑς

